

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Maria Antecka

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2023 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. K.

przeciwko (...) spółce z o.o. z siedzibą w P.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Szamotułach

z dnia 1 grudnia 2022 r.

sygn. akt I C 612/20

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 900 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia w przedmiocie kosztów procesu do dnia zapłaty.

Maria Antecka

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 15 grudnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Szamotułach, w wyroku z dnia 1 grudnia 2022 r. (sygn. akt I C 612/20), w sprawie z powództwa G. K. przeciwko (...) spółce z o.o. z siedzibą w P. o zapłatę kwoty 3800 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia wezwania z dnia 3 sierpnia 2015 r., a po rozszerzeniu powództwa dokonany w piśmie datowanym 24 sierpnia 2021 r. łącznie kwoty 10600 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty:

- w punkcie 1. zasądził od pozwanego na rzecz powoda 8313 zł z ustawowym odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 3800 zł od dnia 8 lipca 2020r . do dnia zapłaty,
- 4513 zł od dnia 2 lutego 2022 do dnia zapłaty,

- w punkcie 2. w pozostałym zakresie oddalił powództwo,

-w punkcie 3. zasądził od pozwanego na rzecz powoda 882,26 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu,

- w punkcie 4. nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa z tytułu wydatków pokrytych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa:

- od powoda 781,73 zł
- od pozwanego 2771,57 zł.

Pozwany złożył apelację, zaskarżając wyrok w części:

- w zakresie punktu 1. w całości,

- w zakresie punktu 3. w całości,

- w punkcie 4. tiret drugie, co do nakazania ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa z tytułu wydatków pokrytych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa od pozwanego kwotę 2771,57zł.

Apelujący zarzucił wydanemu wyrokowi:

-naruszenie przepisów postępowania cywilnego tj. art.233§1 k.p.c. w zw. z art.278 k.p.c. i 285 k.p.c. poprzez uznanie za prawidłowe przyjęcie przez biegłego współczynnika „K” na poziomie 0,5 dla obszaru poza zajętością słupów, podczas gdy zgodnie z opinią biegłego sporządzoną w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu - sygn. akt I Ns 498/16 został przyjęty współczynnik $k=0,25$,

-naruszenie przepisów postępowania cywilnego tj. art.505⁴ k.p.c. w zw. z art.505¹ k.p.c. poprzez rozpoznanie sprawy z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym i zasądzenie na rzecz powoda kwoty rozszerzonego powództwa ponad żadaną pierwotnie kwotę 3800 zł,

-naruszenie prawa materialnego tj. art.224§2 k.c., art.225 k.c. poprzez zastosowanie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości w wysokości wyższej niż należna.

Z uwagi na powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, względnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w I instancji. Pozwany wniósł o zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zważyć należy, iż Sąd Rejonowy prawidłowo i wyczerpująco ustalił stan faktyczny stanowiący podstawę do merytorycznego rozpoznania powództwa w oparciu o prawidłowo przeprowadzoną ocenę dowodów. Do tak ustalonego stanu faktycznego tenże Sąd przyporządkował właściwy stan prawny. Zaskarżone rozstrzygnięcie znajduje oparcie w normach prawa materialnego, jest także ze wszech miar słuszne i z tej przyczyny winno się w swej treści ostać.

Sąd odwoławczy w całości podzielił ocenę przeprowadzonych dowodów, ustalenia faktyczne, rozważania prawne oraz przede wszystkim wywiedzione na tej podstawie wnioski Sądu Rejonowego i z tej przyczyny uznał je za własne. Sąd I instancji prawidłowo i wyczerpująco uzasadnił zaskarżone rozstrzygnięcie.

Niezasadny jest zarzut naruszenia przepisów postawiania cywilnego tj. art.233§1 k.p.c.

w zw. z art.278 k.p.c. i 285 k.p.c. poprzez uznanie za prawidłowe przyjęcie przez biegłego współczynnika „K” na poziomie 0,5 dla obszaru poza zajętością słupów, podczas gdy zgodnie z opinią biegłego sporządzoną w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu- sygn. akt I Ns 498/16 został przyjęty współczynnik $K=0,25$.

Biegła A. S. w dniu 4 kwietnia 2022 r. sporządziła pisemną opinię uzupełniającą, w której odniosła się do składanych w toku postępowania przez pozwanego zastrzeżeń, co do opinii zasadniczej sporządzonej przez biegłą i przyjętego przez nią w tej opinii współczynnika K na poziomie 0,5. Stwierdziła, że szeroko opisała współczynnik K w opinii zasadniczej, podkreślając, że ustalenie tego współczynnika należy do kompetencji biegłego,

a odnosząc się do współczynnika K ustalonego w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu na innym niż ona przyjęła poziomie, wskazała, że nie miała obowiązku ustalać tego współczynnika na innym poziomie niż własne niezależne ustalenia, podtrzymując tym samym twierdzenia co do zasadności ustalenia współczynnika K na poziomie 0,5. W konkluzji stwierdziła, że nie znalazła podstaw do ponownego oszacowania wartości nieruchomości.

W dniu 20 maja 2022r. pełnomocnikowi pozwanego doręczono odpis tej opinii, zobowiązując do wskazania w terminie 7 dni, pod rygorem pominięcia spóźnionych twierdzeń i dowodów, czy opinia ta jest kwestionowana, jak również wskazania, czy domaga się przesłuchania biegłej, lub dowodu z opinii uzupełniającej. Pełnomocnik pozwanego nie złożył pisma odnoszącego się do opinii uzupełniającej. Nie stawiał się też na rozprawę w dniu 1 grudnia 2022 r. W związku

z tym podnoszenie na etapie postępowania apelacyjnego zastrzeżeń, co do ustalenia współczynnika K na poziomie 0,5 należy uznać za spóźnione. W ocenie Sądu Okręgowego, podobnie jak w ocenie Sądu Rejonowego, opinia zasadnicza i uzupełniająca sporządzone przez biegłą stanowiły pełnowartościowy materiał dowodowy.

Niezasadny był także zarzut naruszenie przepisów postępowania cywilnego tj. art.505⁴ k.p.c. w zw. z art.505¹ k.p.c. poprzez rozpoznanie sprawy z pominięciem przepisów

o postępowaniu uproszczonym i zasądzenie na rzecz powoda kwoty rozszerzonego powództwa ponad żadaną pierwotnie kwotę 3800 zł. Sąd Rejonowy wydał w dniu 10 stycznia 2021 r. postanowienie o rozpoznaniu sprawy z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym (k.163). Jest to postanowienie niezaskarżalne, ale jeżeli zdaniem apelującego miało ono wpływ na rozstrzygnięcie sprawy i jego wolą było poddanie zasadności tego postanowienia ocenie sadu odwoławczego to mógł to uczynić zaskarżając je w trybie art.380 k.p.c., czego nie uczynił.

Dopuszczalność kontroli niezaskarżalnych postanowień Sądu I instancji przez Sąd odwoławczy w trybie art. 380 k.p.c. znajduje potwierdzenie w utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego, który wskazuje, że „warunkiem takiej kontroli niezaskarżalnego postanowienia, które miało wpływ na wynik sprawy, jest zamieszczenie stosownego wniosku w środku odwoławczym skierowanym przeciwko postanowieniu podlegającemu zaskarżeniu zażaleniem” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2014 r., II UZ 63/13, LEX nr 1418894). Sąd odwoławczy w pełni podziela również stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym „gdy w sprawie występuje profesjonalny pełnomocnik wniosek taki powinien być jednoznacznie sformułowany, gdyż nie ma podstaw do przypisywania pismom przez niego wnoszonym treści wprost w nich niewyrażonych” (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2008 r., II CZ 54/08, LEX nr 447663; z dnia 28 października 2009 r., II PZ 17/09, LEX nr 559946).

Wobec nieskuteczności zarzutów naruszenia prawa procesowego, niezasadne okazały się postawione w apelacji zarzuty co do naruszenia prawa materialnego.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację jako bezzasadną (punkt I. wyroku).

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w punkcie II. sentencji wyroku, przy czym na pozwanego jako przegrywającego postępowanie apelacyjne nałożono obowiązek zwrotu całości kosztów na rzecz powoda. Koszty te to jedynie wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w kwocie 900 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 4 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności

radców prawnych- tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1935. O odsetkach od kosztów postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

Maria Antecka